

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 48. Libellus supplex quorundam Parisinæ Dioecesis Parochorum ad
Noaillium Cardinalem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

Sæc. XVIII. articulos proscribere parabant, quo ta-
 A. C. 1726. men comperto Borbonius Dux Rotho-
 magensi Archiepiscopo injunxit, ut
 Bissyum Cardinalem rogaret, quate-
 nus hisce Episcopis præciperet, ut suas
 Epistolas supprimerent, ne incendio
 oleum affunderetur. Attamen hic Car-
 dinalis illorum Zelum adeo non dam-
 nabat, ut potius illos potenter pro-
 tegeret.

§. XLVIII.

*Libellus supplex quorundam Pari-
 sine Diœcesis Parochorum ad
 Noaillium Cardinalem.*

Postquam utriusque hujus Episcopi
 epistolæ Parisiis publice divulga-
 bantur, nonnulli Parisiensis Urbis ac
 suburbiorum Parochi numero circiter
 viginti tres die quarta Maij Noaillio
 Cardinali libellum supplicem typis im-
 pressum porrexere. „ In eo Cardina-
 „lem pristinae suæ constantiæ memo-
 „rem esse jubebant, rogabantque, ne
 „aliorum sollicitationibus cederet, Mi-
 „nisterii nostri debitum, inquiebant, fidei
 „Catholicæ periculum, & inviolata, qui-
 „bus Eminentie vestræ arctissime jungimur,
 „sacrata vincula prohibent, ne ad Santo-
 „nensis Episcopi mandatum sileamus. „
 Postea extractis, quas vehementiores
 puta-

putabant, expressionibus exclamarunt: Sæc. XVIII.

„Utinam oculos claudere liceret ad A. C. 1726.

„atros illos colores, quibus Præful

„universo Orbi venerandus in hoc man-

„dato indignissime depingitur, & qui-

„dem in sua etiam Urbe Episcopali,

„in qua hoc mandatum passim divul-

„gatur: Si duntaxat de personalibus

„injuriis ageretur, taceremus utique,

„haud ignari, quod Eminentiae vestrae

„bonitas & mansuetudo omnia, quæ

„in hoc mandato injuriosa sunt, velo

„charitatis obtektura esset; ast agitur

„de veritate & de Religione, quæ sub

„nullo obtentu deferri valet. . . . .

„Agitur de Ecclesiae doctrina & sanctis

„Evangelii veritatibus, quibus aper-

„tum indicitur bellum: Exhibentur

„præcipui traditionis Apostolicæ arti-

„culi, ceu perniciofa vitia, quibus

„duodecim articuli, quos *opus tenebra-*

„*rum* appellitant, scaterere creduntur. „

His præmissis præfatos articulos vin-

dicare studebant, ac tandem ad de-

fendendam fidei veritatem Cardinalem

monebant his Græcorum Abbatum &

Monachorum verbis: *Petimus, & in-*

terpellamus, ac conjuramus Eminentiam

veltram per sacrata jura earum verita-

tum, quæ per sanctos Apostolos, prophe-

tas & Martyres, & omnes, qui a sæculo

sunt, Sanctos nobis annuntiatæ sunt, &

quo-

Sæc. XVIII. quorum dogmatibus non minus quam san-
A. C. 1726. guinibus sancta fides servata & stabilita
 est, ut non despiciere velis Christianorum
 preces, neque humilium nostrorum præsen-
 tium & absentium cum lacrimis postulatio-
 nes, sed Canonice & synodaliter expugna-
 tam sanctam fidem defendere, eamque sal-
 vare integram, sinceram, & sine innova-
 tione (*).

Postquam hujus scripti notitia ad
 Regis aures pervenerat, hic suum de-
 cretum, quo Noailii articulos nuper
 suppresserat, vilipendi ratus, non le-
 viter in hosce Parochos excaudit:
 Discussa igitur rei causa Regii Sena-
 tus edictum die decima quarta Junii
 promulgari, huncque libellum ceu
 scandalosum, ac Ecclesiæ decretis &
 Regni legibus adversum suppressi iussit,
 præcepitque, ut cuncta ejus exempla
 dilacerarentur, ac singulari solertia de
 ejus Auctoribus quæstio institueretur.
 Nihilominus nec hujus edicti severitas,
 nec Regiæ voluntatis Reverentia hosce
 Parochos a propugnando schismatico
 suo libello abstertere poterat. Die ergo
 quinta Septembris querulas literas ob
 suppressum hoc scriptum Regi porrigunt,
 cum

(*) Libellus supplex Abbatum, Presbyte-
 rorum & Monachorum ad Martinum I. Papam
 Anno 649. Concil. Lateran. Secret. II.

cunctosque errores in eo contentos re-
 fricant, propugnant, imo & augent. Sæc. XVIII.
A. C. 1726.
 Nec his contenti, pro more suo ad fu-
 turum appellant Concilium, nec non
 præfracta fronte Constitutionem *Uni-*
genitus esse Ecclesiæ ac Regni legem
 inficiantur. Denique, ut Regiam au-
 thoritatem subterfugerent, palam de-
 clarant, se duntaxat sub Dei & Oe-
 cumenicæ Synodi protectione militare:
 Porro horum insolentia Regem ad sum-
 mam commovit indignationem; quo-
 circa die undecima Octobris novo de-
 creto pronuntiabat, quod tam temera-
 rium scriptum non nisi seditionis spiri-
 tus, ac subjectionis impatiens animus
 dictasset, in eaque non modo Regia,
 sed & Ecclesiastica potestas pari auda-
 cia vilipenderetur, & insuper Regi
 jus denegaretur, vi cujus Bullam,
 quæ in Ecclesia ceu lex jam e-
 rat recepta, in Regni quoque legem
 erigere posset: His additum, pau-
 cos hosce Parochos integræ Com-
 munitatis prærogativa carere, pro-
 in contra Regia Senatus edicta
 reclamandi jus eis non compe-
 tere, indictis ergo severissimis pœnis
 ad terrorem aliorum sancitis pernicio-
 sum hunc libellum esse penitus suppri-
 mendum. Nec tamen aucta hac seve-
 ritate terrebantur Quesnellistæ, sed
Hist. Eccles. Tom. LXXII. R po-

Sæc. XVIII. A. C. 1726. potius contra auctoritatem tam sacram quam profanam vexillum erigebant, ac varia, eaque admodum noxia divulgabant scripta; horum præcipua erant: *Collectio edictorum, quæ pro recipienda Constitutione a profana auctoritate emanarunt, item Parallela doctrinæ Paganorum cum doctrina Jesuitarum & Constitutionis Unigenitus*, ac denique *Instructio Pastoralis & duæ Epistolæ Montpeffulani Episcopi*. Quodcumque enim turbidi ingenii homines novum doctrinæ monstrum progerminaverant, aut novam calumniam excoxerant, aut convitia in variis scriptis sparsim effusa in unius libelli angustias contraxerant, mox omnia hæc diversi generis scripta & obscura tenebrarum opera avide & publice quidam Episcopi factioni addicti adoptabant, eaque suis fidelibus tanquam fidei Regulam obtrudebant: Præterea omni ferme die circumferebantur hujus furfuris mandata, instructiones Pastorales & encyclicæ Itieræ, quæ sub nomine vel Montpeffulani, vel Santiensis, aut Antissiodorensis Episcoporum divulgabantur. Horum ausus, ut ceteri Franciæ Præsules reprimerent, in suis comitiis congregati, a Rege petebant, ut pro more veteri Concilia, præcipue in Narbonensi Provincia haberi permetteret: Eorum votis

eo pronius annuit Rex, quo gravius, Sæc. XVIII.
 promptiusque remedium effrenata So- A. C. 1726.
 neni Sanitiensis Episcopi audacia de-
 poscere videbatur. Hic enim omnes
 Ecclesiasticæ disciplinæ leges præter-
 gressus, cunctos Apostatas, quos Jan-
 senistæ ex Hollandia ad eum submise-
 rant, palam sacris initiabat Ordinibus,
 etsi quandoque nec *dimissoriis*, ut vo-
 cant, literis muniti fuissent, aut non-
 nisi unius Episcopi in Protestantium
 Provincias intrusi ac schismatici testi-
 monium attulissent. Insuper, & quod
 fanaticum furorem contra Constitutio-
 nem luculenter prodebat, etiam post
 obitum suum, quantum in ipso erat,
 Diæcesanos ceu schismatis ac pertina-
 ciæ suæ hæredes esse, eosque præpedire
 voluit, ne Successoris Episcopi, qui
 fors illos ad obedientiam Ecclesiæ deci-
 sionibus debitam exhortaturus esset,
 vocem audirent. Eo fine Instructio-
 nem Pastoralem die 28. Aug. ceu ul-
 timæ suæ voluntatis tabulas edidit, &
 aperte schismatis ac seditionis vexil-
 lum contra Ecclesiam & Constitutio-
 nem extulit. Haud toleranda erat
 perniciosa Viri temeritas, quapro-
 pter Rex hujus Præfulis causam
 in Provinciali Synodo dijudicari præ-
 cepit: de hac autem plura inferius.

R 2

§. XLIX.